

Publicerad 2011-03-06 20:57 av ÄlvanUtanVingar

Förlorad

Förevigt är du död i mina ögon.

Många gånger har jag accepterat att du inte är som jag,

att våra hjärnor aldrig skulle hitta sina likheter.

Men jag trivdes med att se det jag inte fick uppleva själv...

Så naiv och njutande av livet var du,

även om det var på fel sätt!

Men jag har kommit att störa mig på att ständigt stödja dig,

när otack blir min lön.

jag ber inte om ett tack,

nej inte alls!

För jag har aldrig hjälpt dig i de stunder,

jag har bara yttrat ord utan själ,

som du tolkade till en evig härtevilja och vänskap!

Så naiv...

Du ser med blinda ögon tös.

Och du märkte nog inte när du bröt de sista små trådarna i vårt band,

med endast ett ögonkast och en simpel fråga.

Gjorde du?

Förstod du det förbjudna??

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ÄlvanUtanVingar med Poeter.se id #35529 innehar upphovsrätten